

PRAKSISOVERSIGT · AFGIFTSRET

Praksisoversigt over lønsumsafgift – afgiftspligt, afgiftsgrundlag og sektoropdeling

Sektoropdeling, fordelingsnøgler og prøvelsen af virksomhedens skøn

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 20 afgørelser · 2009-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Lønsumsafgiften rammer virksomheder, der leverer momsfratagne ydelser efter momslovens § 13 – finansielle ydelser, sundhed, undervisning, foreninger og persontransport – og siden 1. januar 2025 tillige indenrigspersonbefordring med fly. Retsgrundlaget er kort, men praksis er omfangsrig, fordi næsten alle tvister handler om det samme: hvordan lønsum og over-/underskud skal fordeles mellem den afgiftspligtige og den øvrige del af en blandet virksomhed efter [lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 4](#), jf. [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 4](#). Domstolene og Landsskatteretten har udviklet et fast toleddet prøvelsesmønster: virksomhedens omsætningsbaserede skøn er kun et udgangspunkt, det kan tilsidesættes som misvisende, og Skatteforvaltningens alternative skøn lægges til grund, hvis det er mere retvisende og hviler på saglige, dokumenterbare holdepunkter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Lønsumsafgiftspligten udløses af, at virksomheden mod vederlag leverer ydelser omfattet af de opregnede momsfratagelser i momslovens § 13, stk. 1 – afgiftspligten følger altså aktiviteten, ikke branchen eller finansieringsformen.
- 02** Fordelingen af lønsum skal primært ske på grundlag af de ansattes faktisk anvendte tidsforbrug; et skøn er subsidært og forudsætter, at en tidsopgørelse ikke kan foretages.
- 03** En fordeling svarende til omsætningsforholdet lægges »som udgangspunkt« til grund, men er hverken et retskrav for virksomheden eller bindende for Skatteforvaltningen.
- 04** Skattemyndighederne kan tilsidesætte virksomhedens skøn efter et toleddet kriterium: virksomhedens skøn skal være misvisende, og myndighedernes alternative skøn skal være mere retvisende.
- 05** Myndighedernes skøn skal bygge på relevante og saglige kriterier – administrationsaftaler, koncerninterne afregninger, årsværk og regnskabsdata er anerkendte holdepunkter.
- 06** Fravær af skriftlige aftaler og fakturaer for påståede koncerninterne ydelser er et selvstændigt holdepunkt for, at ydelserne ikke er leveret i det hævdede omfang.

- 07** En fællesregistrering giver ikke et retskrav på at anvende koncernens samlede omsætningsfordeling på lønsummen i ét enkelt selskab.
- 08** Ved metode 4 skal over-/underskudsandelen afspejle det resultat, den afgiftspligtige aktivitet faktisk har genereret; direkte omkostninger henføres til den aktivitet, de vedrører, og kun reelle fællesomkostninger fordeles forholdsmæssigt.
- 09** Finansielle virksomheder, der ikke vil eller kan tidsregistrere, skal anvende 60/40-reglen, hvor 40 pct. af lønsummen reduceres med momsfradragsprocenten efter momslovens § 38, stk. 1.
- 10** Reguleringen som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent skal foretages i afgiftsperioden for den 6. måned efter regnskabsårets udløb.
- 11** Aflønning i aktier samt købe- og tegningsretter medregnes til lønsummen, selv om aflønningen ikke berettiger til feriegodtgørelse.
- 12** Kan virksomheden ikke sandsynliggøre sit skøn, kan Skatteforvaltningen pålægge den at føre særskilt sektorregnskab for de afgiftspligtige dele.
- 13** Deltagelse i et interessentskab med momsfritaget virksomhed gør den enkelte interessent lønsumsafgiftspligtig af sin overskudsandel, når den forenklede opgørelsesmetode ikke anvendes.

Afgiftspligtens afgrænsning efter § 1 – momsfritagelsen som udløsende faktor

§ 1

Lønsumsafgiften er en afgift på momsfritaget aktivitet. Efter [lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1](#) betales afgift af virksomheder, der »mod vederlag leverer varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, nr. 3, nr. 5 og 6, nr. 10-12, nr. 15 og 16 og nr. 19«, samt af virksomheder med anden økonomisk virksomhed, der leverer ydelser uden for momslovens anvendelsesområde. Det er dermed henvisningen til [momslovens § 13, stk. 1](#), der bærer afgrænsningen: sundhedsydelser (nr. 1), undervisning (nr. 3), foreningers ydelser til medlemmer (nr. 4-6-området), forsikring og finansielle ydelser (nr. 10 og 11), lotteri (nr. 12), personbefordring (nr. 15) og selvstændige grupper (nr. 19).

Afgiftspligten er ikke universel for de momsfritagne aktiviteter. [§ 1, stk. 2](#) undtager en lang række uddannelses- og folkeoplysningsaktiviteter – bl.a. folkeoplysende voksenundervisning og amatørsport (nr. 1), fri- og efterskoleundervisning med statstilskud (nr. 2), grundskoleundervisning (nr. 3), museumsvirksomhed (nr. 7), gymnasial undervisning (nr. 8) og de kompetencegivende voksen- og videregående uddannelser (nr. 11). Persontransport direkte til eller fra udlandet er undtaget efter nr. 6, mens indenlandsk personbefordring er afgiftspligtig.

At afgiftspligten knytter sig til aktiviteten og ikke til organisationsformen eller finansieringen, illustreres af [08-03030](#), hvor en selvejende fond, der udbød danskundervisning til voksne udlændinge på grundlag af en driftsoverenskomst med en kommune, blev anset for lønsumsafgiftspligtig. Landsskatteretten lagde til grund, at fonden var omfattet af momsfritagelsen i [momslovens § 13, stk. 1, nr. 3](#), at den ikke var en offentlig virksomhed,

fordi den var stiftet af ikke-offentlige organisationer, og at kommunens modultakster og timeafregning var vederlag for konkrete modydelser og ikke offentlige tilskud.

Med **lov nr. 1693 af 30. december 2024** blev afgiftspligten udvidet. Der indsattes et nyt 2. pkt. i [§ 1, stk. 1](#) om indenrigspassagerbefordring med fly omfattet af momslovens § 34, stk. 1, nr. 22, med virkning fra 1. januar 2025. Formålet var, som det fremgår af forarbejderne, at sikre, at indenrigsflyvninger fortsat pålægges lønsumsafgift, selv om momsfritagelsen blev omlagt til nulmoms. Samtidig blev henvisningen i [§ 4, stk. 4](#) justeret, jf. [ændringsloven](#), så også flyselskaber med blandede aktiviteter skal foretage sektoropdeling.

LOV

[Lønsumsafgiftsloven § 1, stk. 1-3](#)[Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 4](#)[Momsloven § 13, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Landsskatteretten om lønsumsafgiftspligt for selvejende institution

12.10.2009

§ 2 De fire opgørelsesmetoder i § 4 og satsstrukturen i § 5

Lønsumsafgiftsloven opererer i praksis med fire opgørelsesmetoder, der i Skattestyrelsens terminologi benævnes metode 1-4:

Metode	Hjemmel	Afgiftsgrundlag	Sats
Metode 4 (hovedreglen)	§ 4, stk. 1	Lønsum med tillæg af overskud / fradrag af underskud af selvstændig erhvervsvirksomhed	4,12 pct.
Metode 2 (finansiel sektor)	§ 4, stk. 2, nr. 1	Ren lønsum	15,3 pct. (2021 og frem)
Metode 1 (organisationer m.v.)	§ 4, stk. 2, nr. 3	Ren lønsum	6,37 pct.
Metode 3 (aviser)	§ 4, stk. 5	Værdien af salget af aviser	3,54 pct.

Hovedreglen i [§ 4, stk. 1](#) er lønsummen tillagt overskuddet – opgjort efter reglerne for skattepligtig indkomst før henlæggelse til konjunkturudligning efter virksomhedsskattelovens § 22 b, med tillæg af renteudgifter og kurstab og fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinster, og uden overskud eller underskud fra virksomhed i udlandet. Undtagelserne i [§ 4, stk. 2](#) omfatter den finansielle sektor (nr. 1), lotterier og tips (nr. 2) samt organisationer, fonde, foreninger og logger (nr. 3), der alle beskattes af den »rene« lønsum. Efter [§ 5, stk. 5](#) betaler offentlige virksomheder uden for § 4, stk. 1, 6,37 pct.

Metodevalget er ikke frit. Skattestyrelsen beskriver i Den juridiske vejledning, at metode 1 og 2 er undtagelsesbestemmelser, der går forud for hovedreglen i § 4, stk. 1, når betingelserne er opfyldt – se [D.B.4.4 om prioriteringen af metoderne](#). Sondringen har stor økonomisk betydning: forskellen mellem 4,12 pct. af lønsum plus overskud og 15,3 pct. af den rene lønsum er betydelig, og det er derfor et gennemgående tvistetema, om en virksomhed »fremtræder som finansiell«, jf. vejledningens afsnit om [finansiell fremtræden](#) og om, hvorvidt de finansielle aktiviteter er [hovedaktivitet](#).

At subjektet for afgiftspligten ikke nødvendigvis er den enhed, der driver aktiviteten udadtil, viser [21-0043144](#). Et holdingselskab, der ejede 51 pct. af et tandlægeinteressentskab, blev anset for selv at drive lønsumsafgiftspligtig tandlægevirksomhed:

Landsskatteretten finder, at selskabet, som interessant i [virksomhed3], skal anses for at drive tandlægevirksomhed, og derved omfattes selskabet af lønsumsafgiftspligten, jf. lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1.

Når interessentskabet ikke anvendte den forenkjede metode, hvor overskuddet opgøres samlet, skulle overskuddet opgøres hos den enkelte interessent, og selskabets egne lønudbetalinger til ejerne indgik tillige i grundlaget. Forhøjelsen på 207.866 kr. blev stadfæstet.

LOV

Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 1, 2, 5

Lønsumsafgiftsloven § 5, stk. 1-5

PRAKSIS

Landsskatteretten · Holdingselskab som interessent i tandlægevirksomhed var pligtig at afregne lønsumsafgift af overskudsandel og egne lønudgifter

05.11.2024

§ 3 Lovens udvikling fra 1989-loven til i dag – forarbejdernes spor i afgiftsgrundlaget

Lønsumsafgiften blev født som en sektorafgift. Ved **lov nr. 830 af 19. december 1989** om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor blev der indført en afgift på 2 pct. af et grundlag bestående af »virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct.«. Af de oprindelige bemærkninger til lovforslaget (LSF 86, fremsat 6. december 1989) fremgår begrundelsen for grundlagets udformning:

Væsentlige hensyn til både virksomhedernes og told- og skatteforvaltningens administration taler for, at afgiftsgrundlaget svarer til bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsbidragsloven.

Samme bemærkninger fastlægger lønsumsbegrebet bredt – »enhver form for lønindtægt«, herunder akkordfortjeneste, gratialer, honorarer, bonus og pensionsbidrag samt alle løntillæg – mens naturalieydelse, hvis udbetaling »udelukkende beror på arbejdsgivers eget skøn«, kan holdes uden for. Baggrunden er beskrevet i [Betænkning nr. 1376/1999 om den finansielle sektor efter år 2000, s. 381](#), hvor det anføres, at afgiften blev indført i forbindelse med, at selskabsskatten blev nedsat fra 50 til 40 pct., og at den fungerede som supplement til AMBI'en.

De senere ændringer har hver især sat spor i den gældende bestemmelse:

- **2006** – hjemmel til underskudsfræmførsel. [§ 4, stk. 6](#) blev indsat, og bemærkningerne fastslår, at der herved »skabes lovhjemmel til denne praksis med underskudsfræmførsel«, som hidtil havde hvilet på SKAT's administrative praksis.
- **2011** – aktieaflønning. [§ 4, stk. 3](#) blev udvidet, så aflønning i aktier og købe- og tegningsretter medregnes, selv om den ikke berettiger til feriegodtgørelse. Formålet var at skabe »et ensartet beskatningsgrundlag, hvad enten aflønningen sker i form af kontanter eller i aktier«.
- **2012** – satsforhøjelser. Hovedreglens sats blev hævet fra 3,08 til 4,12 pct., organisations-/lotterisatsen fra 5,33 til 6,37 pct., avissatsen fra 2,5 til 3,54 pct., og den finansielle sats blev sat på en trappe frem mod 2021.
- **2014** – værnsreglen om selvstændige momsgrupper. Der blev indsat et nyt nr. 2 i [§ 4, stk. 2](#), med den udtrykkelige begrundelse at undgå, at finansielle virksomheder kunne »opnå en lavere betaling af lønsumsafgift ved at danne selvstændige momsgrupper i henhold til momslovens [§ 13, stk. 1, nr. 19](#)«. Bestemmelsen er siden ophævet igen, og den gældende [§ 4, stk. 2](#), indeholder derfor kun tre numre.
- **2019** – elektroniske aviser blev omfattet af metode 3, »for at ligestille trykte og elektronisk leverede aviser afgiftsmæssigt«.
- **2022** – bemyndigelsen bag 60/40-reguleringen blev indsat som [§ 4, stk. 7](#), ved [lov nr. 832 af 14. juni 2022](#), med henblik på at skabe klarhed over den anvendte fradragsprocent og give Skatteforvaltningen bedre kontrolmuligheder.

- **2023** – energivirksomheders finansielle ydelser i forbindelse med indefrysningsordningen for høje energiregninger blev fritaget ved [lov nr. 755 af 13. juni 2023](#), for at undgå at afgiften blev overvæltet på kunderne.

Denne udvikling forklarer, hvorfor den gældende lovtekst er så kortfattet: den materielle regulering af fordelingen er henlagt til bekendtgørelsen med hjemmel i [§ 4, stk. 4, 3. pkt.](#)

LOV

[Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 3, 6](#)[Lønsumsafgiftsloven § 5, stk. 1-4](#)

§ 4 Sektoropdelingen efter § 4, stk. 4, og bekendtgørelsens § 4 – tidsforbrug først, skøn subsidiært

Kernen i praksis er [§ 4, stk. 4](#):

Virksomheder, der både udøver aktiviteter efter § 1, stk. 1, 1. pkt., og andre aktiviteter, skal på grundlag af en sektoropdeling af virksomheden foretage en fordeling af virksomhedens lønsum og overskud eller underskud, der vedrører den afgiftspligtige del af virksomheden henholdsvis den øvrige del af virksomheden.

Bestemmelsen udmøntes i [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 4](#), der opstiller et klart hierarki. Efter [§ 4, stk. 2](#) skal fordelingen af en blandet ansats lønsum ske »på grundlag af det faktisk anvendte tidsforbrug«, og kun virksomheder, »der ikke kan foretage en opgørelse af tidsforbruget«, må anvende et skøn. For over-/underskudsdelene gælder efter [§ 4, stk. 3](#), at fordelingen skal ske på grundlag af virksomhedens regnskaber, og først hvis der ikke føres særskilt sektorregnskab – eller regnskaberne ikke kan tilrettelægges, så fordelingen fremgår – må der skønnes. Sidste led i stk. 3 giver Skatteforvaltningen et selvstændigt værktøj:

Hvis virksomheden ikke kan sandsynliggøre den foretagne vurdering, kan Skatteforvaltningen pålægge virksomheden at føre et særskilt sektorregnskab for den eller de afgiftspligtige dele af virksomheden.

Proøvelsesnormen står i [§ 4, stk. 4](#):

Ved Skatteforvaltningens vurdering af, om den skønsmæssige fordeling af virksomhedens lønsum og overskud eller underskud efter stk. 2 og 3 er foretaget på rimelig måde, vil en fordeling, der svarer til forholdet mellem omsætningen i den afgiftspligtige del af virksomheden og virksomhedens samlede omsætning i det pågældende indkomstår, som udgangspunkt blive lagt til grund. Der kan ved vurderingen af den skønsmæssige fordeling bl.a. tages hensyn til omsætning, årsværk m.v.

Formuleringen »som udgangspunkt« er afgørende. Bestemmelsen giver hverken virksomheden et retskrav på omsætningsfordelingen eller myndighederne fri adgang til at fravige den. Skattestyrelsen udtrykker det i Den juridiske vejledning [D.B.4.7.4.3 om udøvelse af skøn](#) således, at »virksomheden skal udøve skønnet sådan, at det bedst muligt afspejler den konkrete opgørelse, som skønnet erstatter«, og at fordelingsprocenten ved anvendelse af omsætningsfordelingen efter [§ 4, stk. 4](#), skal opgøres med to decimaler.

At sektoropdelingen er den retlige ramme – og at den faktiske tidsopgørelse har forrang – er slået fast i en lang række afgørelser. I [10-01655](#) behandlede Landsskatteretten netop opgørelsen af afgiftsgrundlaget ved blandede aktiviteter og anvendelsen af omsætningsfordelingen, og i [16-0336928](#) stadfæstede retten SKATs afgørelse i en sag, hvor stridspunktet udtrykkeligt var sektoropdeling over for omsætningsfordeling.

LOV [Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 4](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Stadfæstelse af SKATs afgørelse om lønsumsafgift - Sektoropdeling vs. Omsætningsfordeling 28.08.2023

Landsskatteretten · Lønsumsafgift – Opgørelse af afgiftsgrundlag ved blandede aktiviteter – Anvendelse af omsætningsfordeling 23.09.2010

§ 5 Prøvelsen af virksomhedens skøn – det toleddede kriterium

Domstolene har udviklet en fast prøvelsesnorm, som byretten sammenfattede i PFA-sagen, [BS-11583/2020-KBH](#). Retten refererede, at Højesteret i **SKM2019.378.HR** har fastslået, at formålet med reglerne er at opnå en fordeling, der afspejler det faktisk anvendte tidsforbrug, og at skattemyndighederne kan tilsidesætte et omsætningsbaseret skøn. Vestre Landsret formulerede i **SKM2016.565.VLR** et toleddet kriterium: dels må virksomhedens skøn være misvisende, dels skal myndighedernes skøn være mere retvisende. Østre Landsret tiltrådte dette i **SKM2019.415.ØLR** og **SKM2022.193.ØLR** og tilføjede, at myndighedernes skøn skal være baseret på relevante og saglige kriterier, og at fravær af skriftlige aftaler om koncerninterne ydelser kan være et relevant holdepunkt.

PFA-sagen illustrerer, hvornår et omsætningsbaseret skøn falder. Fællesregistreringen holdt kun lønsummen i PFA Ejendomme og en ejendomsafdeling – ca. 17-20 mio. kr. årligt – uden for grundlaget og behandlede de resterende ca. 98 pct. af lønsummen som »blandet«, fordelt efter fællesregistreringens samlede omsætningsfordeling opgjort efter [momslovens § 38, stk. 1](#). Da PFA Ejendomme stod for 97-98 pct. af hele fællesregistreringens momspligtige omsætning, men næsten ingen ansatte havde, førte metoden til, at 16-24 pct. af den blandede lønsum – i 2012 svarende til 181 mio. kr. – blev henført til ejendomsaktiviteterne, mens de koncerninterne administrationsaftaler kun afspejlede et lønforbrug på ca. 17,5 mio. kr. Retten fandt, at dette misforhold viste, at skønnet var klart misvisende, og at SKATs selskabsvise skøn, baseret på administrationsaftaler, årsrapporter og koncerninterne afregninger, var mere retvisende. Skatteministeriet blev frifundet, og forhøjelsen på i alt 34,8 mio. kr. blev opretholdt.

Sagen viser tillige, at bevisbyrden er reel. PFA gjorde gældende, at ejendomsinvesteringer var en integreret del af pensionsforvaltningen, og at det reelle ressourcetræk oversteg administrationsaftalernes rammer, men retten lagde vægt på, at koncernen var undergivet krav om skriftlige aftaler om koncerninterne ydelser, og at de fremlagte aftaler derfor måtte antages at dække alt relevant ressourceforbrug. Et påberåbt yderligere afgiftsfrit ressourceforbrug var udokumenteret.

At tvisterne på området er principielle, understreges af, at Højesteret i [BS-26364/2021-HJR](#) tog stilling til henvisning af en lønsumsafgiftssag til landsretten som 1. instans efter [retsplejelovens § 226, stk. 1](#).

LOV [Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 4](#) [Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 4](#)[Momsloven § 38, stk. 1](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Højesterets afgørelse om henvisning af sag om lønsumsafgift til landsretten som 1. instans 01.10.2021

Byretten · Københavns Byret stadfæster Skattestyrelsens skøn over PFA Pensions lønsumsafgift grundet manglende sammenhæng mellem omsætning og ressourceforbrug 07.07.2023

§ 6 Fællesregistrering og koncernforhold – hvis lønsum, og hvis omsætning?

Fællesregistrering følger af [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 2](#): virksomheder med samme ejer registreres under ét, og virksomheder, der er fællesregistreret efter momslovens § 47, stk. 4, 2. pkt., **skal** fællesregistreres efter lønsumsafgiftsloven, hvis en eller flere af dem udøver afgiftspligtige aktiviteter. Virksomheder registreret under ét »betragtes som en virksomhed«.

Den samlede registrering giver imidlertid ikke et retskrav på at anvende koncernens samlede omsætningsfordeling på lønsummen i et enkelt selskab. Det er kernen i Falck-sagen. I [BS-8394/2018-KBH](#) havde fællesregistreringen fordelt lønsummen for personalegrupperne »Redder« og »DK« efter en omsætningsfordeling beregnet for hele fællesregistreringen – hvori indgik datterselskabet ActivCares momspligtige omsætning på 384 mio. kr. ud af en samlet omsætning på 4,4 mia. kr. i 2008. SKAT accepterede ikke metoden, fordi det ikke var dokumenteret, at medarbejderne i Falck Danmark havde brugt tid på ActivCares momspligtige aktiviteter, og anvendte i stedet en særskilt omsætningsfordeling for Falck Danmark. Landsskatteretten stadfæstede:

Landsskatteretten finder ikke, at fællesregistreringen har dokumenteret eller på anden måde godtgjort, at personalegrupperne »Redder« og »DK« (assistance og koncernstab/headoffice) i Falck Danmark A/S direkte har brugt tid på ActivCare A/S's momspligtige aktiviteter.

Byretten nåede samme resultat og fremhævede tre forhold: der var ikke indgået aftaler eller sendt fakturaer for ydelser mellem selskaberne, årsregnskaberne indeholdt ingen oplysninger om sådanne leverancer, og vidneforklaringerne var uklare og understøttet af nogen dokumenteret tidsopgørelse. Selskabets argument om, at forskellen på 4,5-6,7 procentpoint var uvæsentlig, blev afvist – ændringerne udgjorde ca. 135 mio. kr. i grundlag alene for 2008. Dommen blev stadfæstet af Østre Landsret ved [BS-6219/2021-OLR](#), der tiltrådte, at datterselskabets omsætning skulle udelades ved fordelingen for de blandede personalegrupper. Sagen er offentliggjort som **SKM2021.155.BR** i byretsinstansen, jf. [Skattestyrelsens gengivelse](#).

Et tilbagevendende anbringende – også fremført i Falck-sagen – er, at en bagudrettet sektoropdeling kræver et forudgående påbud efter bekendtgørelsens § 4. Det argument har ikke vundet gehør: påbudshjemlen i [§ 4, stk. 3](#) er et fremadrettet kontrolværktøj og afskærer ikke myndighederne fra at korrigere et misvisende skøn for allerede forløbne perioder.

LOV

[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 2, stk. 1, 2](#)[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 3](#)[Lønsumsafgiftsloven § 1, stk. 1](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Østre Landsrets dom om opgørelse af lønsumsafgift for Falck Danmark vedrørende udeladelse af datterselskabs omsætning 29.03.2022

Byretten · Sag om lønsumsafgiftstilsvær for Falck Danmark A/S i perioden 2008-2010 20.01.2021

§ 7 Overskudsfordelingen ved metode 4 – bilforhandlersagerne

Den mest omfangsrige nyere praksis angår metode 4-virksomheder med en lille, men meget lønsom moms fritaget biaktivitet. Typeeksemplet er bilforhandleren, der ud over salg af biler, reservedele og værkstedsydelser modtager formidlingsprovisioner for henvisning til finansierings- og forsikringselskaber – moms fritaget efter [momslovens § 13, stk. 1, nr. 10 og 11](#) og dermed lønsumsafgiftspligtig.

I [22-0014046](#) havde selskabet fordelt hele det skattemæssige over-/underskud efter omsætningen. Skattestyrelsen henførte i stedet vareindkøbet af biler – over 85 pct. af omkostningerne – direkte til bilsalget og fordelte kun de reelle fællesomkostninger efter omsætningsprocenten. Landsskatteretten tiltrådte:

Et skøn, der tager udgangspunkt i selskabets faktiske indtægter og udgifter, der kan henføres til den lønsumsafgiftspligtige aktivitet, må som udgangspunkt anses for at være udtryk for en tilnærmelse til det over-/underskud, som de lønsumsafgiftspligtige aktiviteter rent faktisk har genereret til selskabet.

Retten konkluderede, at en ren omsætningsfordeling ikke gav »en rimelig fordeling af selskabets over-/underskud, under hensyntagen til blandt andet omsætning og årsværk m.v., jf. lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, 2. pkt.«, og at Skattestyrelsens regnskabsbaserede skøn var mere retvisende. Forhøjelsen på 442.209 kr. for 2017-2018 blev stadfæstet. Selskabets indvending om, at metoden kunstigt skabte et stort overskud på formidlingsaktiviteten (92-93 pct. af dens omsætning) og et tab på kerneforretningen, blev afvist med henvisning til, at formidlingsaktiviteten netop har meget lave direkte omkostninger.

Samme linje findes i [24-0008293](#), hvor en bilforhandler ikke fik medhold i at anvende omsætningsfordelingen ved opgørelsen af overskudsandelen, i [21-0092211](#), hvor omsætningsfordelingen blev tilsidesat ved formidling af lån og forsikringer, og i [15-0746299](#), der angik lønsumsafgift af formidlingsprovisioner. Landsskatteretten har i **SKM2024.475.LSR** anvendt en såkaldt »tilnærmet« sektormetode, jf. [afgørelsen på info.skat.dk](#), og Retten i Næstved nåede samme resultat i **SKM2025.175.BR** om netop [lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 4](#), og [bekendtgørelsens § 4, stk. 2-4](#).

Mønsteret kan sammenfattes således:

- Direkte omkostninger henføres til den aktivitet, de faktisk vedrører – de må ikke udvandes gennem en gennemsnitsbetragtning.
- Kun reelle fællesomkostninger og skattemæssige reguleringer fordeles forholdsmæssigt.
- Jo større beløbsmæssig afvigelse mellem virksomhedens og myndighedernes metode, desto stærkere indicium for, at omsætningsfordelingen ikke er egnet.
- Argumentet om, at aktiviteterne er »integrerede og uadskillelige«, er ikke i sig selv tilstrækkeligt, når regnskabet faktisk tillader en opdeling.

LOV

[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 3, 4](#)
[Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 1, 4](#)
[Momsloven § 13, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skøn over lønsumsafgiftsgrundlag ved blandede aktiviteter	03.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skønsmæssige forhøjelse af lønsumsafgift for en bilforhandler	27.05.2025
	Landsskatteretten · Beregning af lønsumsafgift for bilforhandler ved formidling af lån og forsikring: Tilsidesættelse af omsætningsfordeling	01.10.2024
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster afgørelse om lønsumsafgift på formidlingsprovisioner hos bilforhandler	22.09.2022

§ 8 Den finansielle sektor: metode 2, 60/40-reglen og koblingen til momsfradragsprocenten

For virksomheder omfattet af [§ 4, stk. 2, nr. 1](#) er grundlaget den rene lønsum, og satsen er efter [§ 5, stk. 2, nr. 8](#) 15,3 pct. fra 2021 og frem. Afgrænsningen af »den finansielle sektor« er ikke defineret nærmere i loven ud over opregningen af aktiviteter – forsikring, ind- og udlån, kreditformidling, pensionsopsparing, investeringsforvaltning, betalingsformidling samt handel med værdipapirer eller valuta.

Den administrative afgrænsning stammer fra [cirkulæret om afgift af lønsum m.v.](#) fra 1992, der – uanset at dets satser og paragrafhenvisninger er historiske – fortsat er den principielle kilde til kriterierne. Cirkulæret angiver i [afsnittet om afgiftsgrundlag og satser](#), at sektoren omfatter »forsikringsvirksomheder, banker, sparekasser, andelskasser, realkreditinstitutter, pensionskasser, børsmæglerselskaber, pantebrevshandlere, vekselerere, finansieringsfonde, investeringsforeninger og -selskaber«, mens [væsentlighedskravet](#) indebærer, at virksomheder med finansielle **biaktiviteter** ikke anses for finansielle. Efter [afsnittet om andel af samlet omsætning](#) betragtes en virksomhed »almindeligvis« som finansiell, når den finansielle andel overstiger 50 pct. af den samlede omsætning, og [afsnittet om momsfradragsret og omsætningsfordeling](#) knytter samme grænse til en momsfradragsret under 50 pct.

Afgrænsningen har givet anledning til praksis om atypiske finansielle enheder. Landsskatteretten har i **SKM2003.238.LSR** fastslået, at et repræsentationskontor for en fransk bank var lønsumsafgiftspligtigt, fordi dets virksomhed var en integreret del af bankens momsfri finansielle leverancer, og at grundlaget skulle opgøres efter [§ 4, stk. 2, nr. 1](#) – se [kendelsen](#). I **SKM2004.404.LSR** kunne et pengeinstitut ikke fradrage den del af lønsummen, der kunne henføres til leverancer af finansielle ydelser til aftagere uden for EU, i lønsumsafgiftsgrundlaget, jf. [afgørelsen](#), og **SKM2022.414.LSR** angik en dansk filial af en svensk bank og samspillet mellem den delvise fradragsprocent og lønsumsafgiften, jf. [afgørelsen](#).

Den praktisk vigtigste særregel er 60/40-reglen i [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk. 6](#). Finansielle virksomheder, der ikke ønsker eller kan opgøre det faktiske tidsforbrug for blandede medarbejdere, **skal** anse 60 pct. af disse ansattes lønsum for fuldt afgiftspligtig, mens de resterende 40 pct. medregnes efter at være reduceret med fradragsprocenten efter [momslovens § 38, stk. 1](#) – dog uden at medregne omsætning af aktiviteter nævnt i momslovens [§ 37, stk. 7](#). Reglen er dermed ikke et valgfrit alternativ til tidsregistrering, men den obligatoriske konsekvens af ikke at tidsregistrere. Skatterådet præciserede i **SKM2020.410.SR**, at det for finansielle virksomheder alene er obligatorisk at anvende 60/40-reglen for de medarbejdere, hvor der ikke foreligger en faktisk tidsopgørelse, jf. [det bindende svar](#).

Tidsmæssigt er reglen koblet til momsens fradragsprocent. Efter [§ 4, stk. 7](#) anvendes den endeligt opgjorte fradragsprocent for regnskabsåret før det foregående regnskabsår som foreløbig procent gennem hele indeværende regnskabsår, og reguleringen som følge af den endelige fradragsprocent »skal foretages i afgiftsperioden for den 6. måned efter udløbet af dette regnskabsår« som en del af den ordinære angivelse. Ophører registreringen, skal reguleringen efterangives i den sidst dannede afregningsperiode, jf. [§ 4, stk. 8](#).

Spørgsmålet om, hvorvidt 60/40-fordelingen i sig selv er retvisende, har været rejst i genoptagelsessager. Landsskatteretten behandlede det i **SKM2023.400.LSR** og **SKM2023.401.LSR**, hvor anmodninger om genoptagelse af lønsumsafgiftstilsvaret ikke blev imødekommet, jf. [afgørelserne](#) og [her](#). Og i **SKM2018.219.BR** fandt Retten i Odense, at et pengeinstitut ikke kunne anvende 60/40-reglen for perioden forud for reglens indførelse, jf. [dommen](#).

LOV

[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 6-8](#)[Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 2](#)[Lønsumsafgiftsloven § 5, stk. 2](#)[Momsloven § 38, stk. 1](#)

§ 9 Lønsummens indhold – naturalier, aktieaflønnings og maskeret løn

Afgiftsgrundlagets lønsumsdel er bredt afgrænset. Efter § 4, stk. 3 medregnes aflønning i naturalier, »i det omfang de berettiger til feriegodtgørelse efter ferieloven«, mens aflønning i aktier og købe- og tegningsretter til aktier medregnes, »selv om aflønningen ikke berettiger til feriegodtgørelse«. Den sidste udvidelse blev indført i 2011 med den udtrykkelige begrundelse at skabe et ensartet grundlag uanset aflønningsform.

De oprindelige forarbejder fra 1989 trækker grænsen for naturalier: de medregnes, når der er tale om indkomstskattepligtigt vederlag, som lønmodtageren har retligt krav på, mens ydelser, »hvis udbetaling udelukkende beror på arbejdsgivers eget skøn«, kan holdes uden for – eksemplificeret ved julegaver og fortæring.

Lønsumsbegrebet rækker også ud over det formelt indberettede. I 23-0091793 havde et persontransportselskab – momsfrataget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 15 og dermed lønsumsafgiftspligtigt efter § 1, stk.

1 – betalt 678.609 kr. til ti underleverandører i 2020-2022. Skattestyrelsen fandt fakturaerne fiktive: underleverandørerne havde ingen eller ganske få ansatte, flere var registreret i brancher uden relation til transport og indgik i kædesvig, og betalingerne blev videreført til privatpersoner eller til udlandet. Betalingerne blev derfor anset for løn til uregistreret arbejdskraft, og grundlaget blev forhøjet tilsvarende:

Som en konsekvens af afgørelsen i indeholdelsessagen, tiltræder Landsskatteretten ligeledes Skattestyrelsens vurdering af, at der skal ske forhøjelse af selskabets lønsumsafgift for perioden 1. januar 2020 til 31. december 2022.

Afgørelsen er et eksempel på, at lønsumsafgiften følger med, når en A-skattesag statuerer maskeret lønudbetaling – forhøjelsen udgjorde 27.959 kr. beregnet med satsen på 4,12 pct. efter § 5, stk. 1.

På overskudssiden fastlægger § 4, stk. 1, 3. pkt., at renteudgifter og kurstab tillægges, mens rente- og udbytteindtægter samt kursgevinster fradrages. Grænsedragningen kan være vanskelig for virksomheder, hvis kerneaktivitet netop er finansiel: i SKM2011.301.LSR fandt Landsskatteretten, at renteindtægter og -udgifter fra factoringaktiviteter skulle indregnes i virksomhedens overskud, jf. kendelsen.

Endelig giver § 4, stk. 6 virksomheder, der opgør grundlaget efter stk. 1, adgang til at benytte negative afgiftsbeløb til modregning i positive afgiftsbeløb i efterfølgende indkomstår. Bestemmelsen lovfæstede i 2006 en hidtidig administrativ praksis for underskudsfræførsel.

LOV

Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 1, 3, 6

Lønsumsafgiftsloven § 5, stk. 1

Momsloven § 13, stk. 1

PRAKSIS

Landsskatteretten · Betalinger til underleverandører anset for løn - Forhøjelse af lønsumsafgift

09.09.2024

§ 10 Organisationer, fonde og foreninger – metode 1 og afgrænsningen mod hovedreglen

Efter § 4, stk. 2, nr. 3 opgør »organisationer, fonde, foreninger, logger m.v.« grundlaget som den rene lønsum, og satsen er 6,37 pct., jf. § 5, stk. 3. Metoden er en undtagelse fra hovedreglen og går derfor forud for metode 4, når betingelserne er opfyldt – se Skattestyrelsens beskrivelse af metode 1 og af metodeprioriteringen.

Afgrænsningen af, hvad der er en »organisation, fond eller forening« i lovens forstand, beror på en konkret vurdering. Landsskatteretten har i **SKM2001.152.LSR** fastslået, at en fond, der drev erhvervsmæssig virksomhed med ejendomsadministration, ikke skulle beregne lønsumsafgift efter de almindelige regler, men efter reglerne for fonde, jf. [kendelsen](#). Sondringen har direkte økonomisk betydning, fordi metode 1 lader overskuddet uden for grundlaget.

Afgiftspligtens ydre grænse er belyst i **SKM2001.262.LSR**, hvor et uddannelsessekretariat ikke blev anset for lønsumsafgiftspligtigt, idet aktiviteten ikke faldt ind under »anden økonomisk virksomhed« i [§ 1, stk. 1, 1. pkt.](#), jf. [kendelsen](#). Og i **SKM2003.507.LSR** var udbetalinger til en fagforenings formand og næstformand ikke lønsumsafgiftspligtige, fordi vederlaget var ydet for udførelse af egne hverv, jf. [kendelsen](#).

Skatterådets praksis viser, at fritagelserne i [§ 1, stk. 2](#) fortolkes efter deres ordlyd. I **SKM2010.221.SR** fandt rådet, at en bevægelse ikke var fritaget for lønsumsafgift som politisk forening. Og i **SKM2022.330.SR** tog rådet stilling til lønsumsafgiftspligten for en forsikringsmæglervirksomhed, der honoreres af kunderne frem for af forsikringsselskaberne – en konstruktion, der rejser spørgsmålet om, hvorvidt ydelsen fortsat er momsfrataget formidling efter [momslovens § 13, stk. 1, nr. 10](#).

De klassiske sektortvister uden for finanssektoren angår typisk personalegrupper med både momspligtige og momsfritagne funktioner. Dyrehavesagerne er skoleeksemplet: i **SKM2008.873.LSR** fandt Landsskatteretten, at løn til dyrepassere, der passede og fodrede dyrene, alene vedrørte den lønsumsafgiftspligtige del, jf. [kendelsen](#), og Østre Landsret tog stilling til den skønsmæssige fordeling af dyrepassernes lønsum i **SKM2009.760.ØLR**, jf. [dommen](#). Begge afgørelser blev påberåbt af Landsskatteretten i Falck-sagen som udtryk for, at fordelingen skal ske på grundlag af en sektoropdeling.

LOV

[Lønsumsafgiftsloven § 1, stk. 1, 2](#)[Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 2](#)[Lønsumsafgiftsloven § 5, stk. 3](#)

PRAKSIS

Byretten · Sag om lønsumsafgiftstilsvær for Falck Danmark A/S i perioden 2008-2010

20.01.2021

Skatterådet · Forsikringsmæglervirksomhed honoreret af kunder lønsumsafgiftspligt

27.06.2022

Skatterådet · Bevægelse ikke fritaget for lønsumsafgift som politisk forening

25.03.2010

Regnskabskrav, pålæg om sektorregnskab og konsekvenserne af manglende dokumentation

§ 11

Fordelingsreglerne hviler på et dokumentationskrav. Efter [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 7](#) skal registrerede virksomheder føre regnskab, så de beløb, der lægges til grund for afgiftsberegningen, fremgår af regnskabet, som skal føres i det almindelige forretningsregnskab »på en klar og overskuelig måde« med sådanne specifikationer, at det kan danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol. Særligt fastslår [§ 7, stk. 3](#), at dele af lønsummen, som ikke skal medregnes til afgiftsgrundlaget, skal fremgå særskilt af regnskabet eller af en periodeopgørelse.

Dette regnskabskrav er den praktiske forudsætning for, at en virksomhed kan løfte bevisbyrden for sit skøn. Både Falck-sagen og PFA-sagen tabte netop på dokumentationen: der forelå ingen tidsopgørelser, ingen skriftlige aftaler og ingen fakturering for de påståede interne leverancer. Modsat viser bilforhandlersagerne, at når regnskabet **kan** bære en opdeling på indtægter og direkte omkostninger, er det netop dette grundlag, der skal anvendes – skønnet er subsidiært i forhold til det, regnskabet faktisk kan oplyse.

Kan virksomheden ikke sandsynliggøre sin vurdering, følger det af [§ 4, stk. 3, sidste pkt.](#), at Skatteforvaltningen kan pålægge virksomheden at føre særskilt sektorregnskab for de afgiftspligtige dele. Pålægget er et fremadrettet ordensmiddel, der supplerer – men ikke betinger – adgangen til at korrigere et misvisende skøn for tidligere perioder.

Processuelt afgøres tvisterne typisk først i Landsskatteretten og derefter ved domstolene. Fristreglerne i skatteforvaltningslovens §§ 31-32 sætter rammen for, hvor langt tilbage et grundlag kan ændres, og der findes en omfattende praksis om genoptagelse af lønsumsafgiftstilsvaret. I [09-01668](#) fik en virksomhed delvis ret til genoptagelse af lønsumsafgiften som følge af ændret momspraksis – en illustration af, at lønsumsafgiftsgrundlaget følger med, når momsfradragprocenten ændres. I [10-02342](#) blev genoptagelse afvist, fordi underkendelsen af praksis kun rakte tilbage til den første periode, der var til prøvelse. Tilsvarende blev anmodninger afvist i [12-01108](#), [16-1457989](#) og [18-0003661](#), hvor Landsskatteretten fastslog, at en generel vejledning fra SKAT om, hvordan man kan anmode om genoptagelse, ikke i sig selv dokumenterer, at en anmodning er fremsat:

Landsskatteretten finder, at indehaveren ikke har godtgjort, at virksomheden forinden fristens udløb har fremsat en tilstrækkeligt konkretiseret anmodning om genoptagelse af lønsumsafgiftstilsvaret (...), jf. skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2.

Genoptagelsesreglerne som selvstændigt tema er behandlet i [skatteret-genoptagelse](#), ligesom bindende svar som procesform er behandlet i [bindende-svar-skatteraadet](#).

LOV

[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 3](#)[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 7, stk. 1-3](#)[Skatteforvaltningsloven § 31, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af lønsumsafgift for konkursramt tandlægepraksis	14.11.2022
	Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af lønsumsafgift for 2011	23.04.2021
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afslag på ekstraordinær genoptagelse af lønsumsafgift for andelsboligforening	26.07.2012
	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af lønsumsafgiftskendelse	21.06.2011
	Landsskatteretten · Delvis ret til genoptagelse af lønsumsafgift efter ændret momspraksis	05.05.2011

§ 12 Forholdet til momsretten og EU-retten

Lønsumsafgiften er en rent national afgift, som ikke er harmoniseret i EU-retten. Den er dog konstrueret som en spejling af momssystemet: afgiftspligten indtræder netop dér, hvor momspligten ophører, fordi ydelsen er omfattet af en fritagelse, der efter momssystemdirektivet skal gennemføres i national ret. Fortolkningen af [momslovens § 13, stk. 1](#) – og dermed af de EU-retlige fritagelsesbegreber – er derfor styrende for lønsumsafgiftspligtens ydre grænse, selv om lønsumsafgiften i sig selv ligger uden for direktivets anvendelsesområde. Den substantielle fortolkning af momsfratagelserne og af pro rata-opgørelsen efter momslovens §§ 37-38 er behandlet i [moms-fortolkning](#).

Koblingen er stærkest i 60/40-reglen, hvor lønsumsafgiftsgrundlaget beregnes ved at reducere 40 pct. af den blandede lønsum med fradragprocenten efter [momslovens § 38, stk. 1](#). Momsrettens pro rata-brøk får dermed direkte og automatisk virkning på afgiftsgrundlaget, og ændringer i den delvise fradragret slår igennem på lønsumsafgiften. Det er også baggrunden for reguleringsmekanismen i [lønsumsafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk.](#)

7, der låser den foreløbige procent for hele regnskabsåret og henlægger efterreguleringen til afgiftsperioden for den 6. måned efter regnskabsårets udløb.

Sammenhængen virker begge veje. I [09-01668](#) medførte en ændret momspraksis, at lønsumsafgiften kunne genoptages delvist, og i [SKM2017.517.BR](#) angik tvisten netop, om et krav på tilbagebetaling af lønsumsafgift var en »direkte følge« af ændrede momsfradragsprocenter, jf. [dommen](#). For finansielle virksomheder med aktiviteter uden for EU er sammenhængen særligt kompleks, jf. [SKM2004.404.LSR](#) og [SKM2022.414.LSR](#), hvor spørgsmålet var, i hvilket omfang leverancer til aftagere uden for EU påvirker henholdsvis fradragsretten og lønsumsafgiftsgrundlaget.

Endelig blev den EU-retlige forbindelse tydelig ved omlægningen i 2025: da momsfritagelsen for indenrigspersonbefordring med fly blev afløst af nulmoms efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 22, var det nødvendigt udtrykkeligt at indsætte aktiviteten i [§ 1, stk. 1](#), fordi lønsumsafgiftspligten ellers ville være bortfaldet med fritagelsen – jf. [lov nr. 1693 af 30. december 2024](#).

LOV

[Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 6, 7](#)
[Lønsumsafgiftsloven § 1, stk. 1](#)
[Momsloven § 13, stk. 1](#)
[Momsloven § 38, stk. 1](#)

PRAKSIS [Landsskatteretten](#) · Delvis ret til genoptagelse af lønsumsafgift efter ændret momspraksis

05.05.2011

§ 13 Sammenfatning – sådan bedømmes en lønsumsafgiftssag i praksis

Praksis på lønsumsafgiftsområdet kan sammenfattes i en trinvis prøvelse, som går igen fra Landsskatteretten til Højesteret.

Første trin – er der afgiftspligt? Det afgøres af, om virksomheden mod vederlag leverer en ydelse, der er omfattet af de opregnede fritagelser i [momslovens § 13, stk. 1](#), og om aktiviteten falder ind under en af undtagelserne i [§ 1, stk. 2](#). Organisationsform og finansieringskilde er ikke i sig selv afgørende, jf. [08-03030](#), og pligtsubjektet kan være den enkelte deltager i et interessentskab, jf. [21-0043144](#).

Andet trin – hvilken metode? Undtagelserne i [§ 4, stk. 2](#) og [stk. 5](#) går forud for hovedreglen i [stk. 1](#). For finansielle virksomheder beror kvalifikationen på en samlet vurdering, hvor omsætningsandelen over 50 pct. og fremtræden over for omverdenen indgår.

Tredje trin – sektoropdeling. Blandede virksomheder skal fordele lønsum og over-/underskud efter [§ 4, stk. 4](#). Fordelingen af lønsum sker primært efter faktisk tidsforbrug, fordelingen af over-/underskud primært efter regnskabet. Skøn er subsidiært.

Fjerde trin – prøvelsen af skønnet. Omsætningsfordelingen er kun et udgangspunkt. Myndighederne kan tilsidesætte den, hvis den er misvisende, og deres eget skøn er mere retvisende og hviler på relevante og saglige kriterier. Praksis viser, at følgende faktorer trækker i retning af tilsidesættelse:

Faktor	Virkning	Eksempel
Momspligtig omsætning skabt i et selskab med næsten ingen ansatte	Omsætningsfordeling misvisende	BS-11583/2020-KBH
Ingen aftaler eller fakturaer for påståede koncerninterne ydelser	Ressourcetræk ikke godtgjort	BS-8394/2018-KBH og BS-6219/2021-OLR

Store direkte omkostninger knyttet entydigt til den momspligtige aktivitet	Overskudsfordeling efter omsætning uegnet	22-0014046 og 24-0008293
Betydelig beløbsmæssig afvigelse mellem metoderne	Indicium for misvisende skøn	21-0092211

Femte trin – den finansielle særordning. Vil eller kan virksomheden ikke tidsregistrere, er 60/40-reglen i [bekendtgørelsens § 4, stk. 6](#) obligatorisk, med regulering i den 6. måneds afgiftsperiode efter [stk. 7](#).

Den praktiske lære for rådgivere er entydig: den eneste sikre vej ud af skønsdiskussionen er dokumentation. En løbende tidsregistrering for blandede medarbejdere og et sektorregnskab, der viser fordelingen af overskud, fjerner grundlaget for både virksomhedens og myndighedernes skøn – og dermed for tvisten.

LOV	Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 6, 7	Lønsumsafgiftsloven § 1, stk. 1, 2
	Lønsumsafgiftsloven § 4, stk. 1-5	Momsloven § 13, stk. 1
PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsrets dom om opgørelse af lønsumsafgift for Falck Danmark vedrørende udeladelse af datterselskabs omsætning	29.03.2022
	Byretten · Københavns Byret stadfæster Skattestyrelsens skøn over PFA Pensions lønsumsafgift grundet manglende sammenhæng mellem omsætning og resourceforbrug	07.07.2023
	Byretten · Sag om lønsumsafgiftstilsvær for Falck Danmark A/S i perioden 2008-2010	20.01.2021
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skøn over lønsumsafgiftsgrundlag ved blandede aktiviteter	03.06.2025
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skønsmæssige forhøjelse af lønsumsafgift for en bilforhandler	27.05.2025
	Landsskatteretten · Holdingselskab som interessent i tandlægevirksomhed var pligtig at afregne lønsumsafgift af overskudsandel og egne lønudgifter	05.11.2024
	Landsskatteretten · Beregning af lønsumsafgift for bilforhandler ved formidling af lån og forsikring: Tilsidesættelse af omsætningsfordeling	01.10.2024
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om lønsumsafgiftspligt for selvejende institution	12.10.2009

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Lønsumsafgiftsbekendtgørelsen § 4	stk. 2-4	Lønsumsafgiftsloven § 1	stk. 1
Lønsumsafgiftsloven § 4	stk. 1-4	Lønsumsafgiftsloven § 5	
Momsloven § 13	stk. 1	Momsloven § 38	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

20 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
01.10.2021	Højesterets afgørelse om henvisning af sag om lønsumsafgift til landsretten som 1. instans	bs-26364-2021-hjr
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		1
29.03.2022	Østre Landsrets dom om opgørelse af lønsumsafgift for Falck Danmark vedrørende udeladelse af datterselskabs omsætning	4277-5123

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		2
07.07.2023	Københavns Byret stadfæster Skattestyrelsens skøn over PFA Pensions lønsumsafgift grundet manglende sammenhæng mellem omsætning og ressourceforbrug	3698-4428
20.01.2021	Sag om lønsumsafgiftstilsvær for Falck Danmark A/S i perioden 2008-2010	1445-1754
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		14
03.06.2025	Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skøn over lønsumsafgiftsgrundlag ved blandede aktiviteter	22-0014046
27.05.2025	Landsskatteretten stadfæster Skattestyrelsens skønsmæssige forhøjelse af lønsumsafgift for en bilforhandler	24-0008293
05.11.2024	Holdingselskab som interessent i tandlægevirksomhed var pligtig at afregne lønsumsafgift af overskudsandel og egne lønudgifter	21-0043144
01.10.2024	Beregning af lønsumsafgift for bilforhandler ved formidling af lån og forsikring: Tilsidesættelse af omsætningsfordeling	21-0092211
09.09.2024	Betalinger til underleverandører anset for løn - Forhøjelse af lønsumsafgift	23-0091793
28.08.2023	Stadfæstelse af SKATs afgørelse om lønsumsafgift - Sektoropdeling vs. Omsætningsfordeling	16-0336928
14.11.2022	Afslag på genoptagelse af lønsumsafgift for konkursramt tandlægepraksis	16-1457989
22.09.2022	Landsskatteretten stadfæster afgørelse om lønsumsafgift på formidlingsprovisioner hos bilforhandler	15-0746299
23.04.2021	Afslag på ekstraordinær genoptagelse af lønsumsafgift for 2011	18-0003661
26.07.2012	Landsskatteretten: Afslag på ekstraordinær genoptagelse af lønsumsafgift for andelsboligforening	12-01108
21.06.2011	Afslag på genoptagelse af lønsumsafgiftskendelse	10-02342
05.05.2011	Delvis ret til genoptagelse af lønsumsafgift efter ændret momspraksis	09-01668
23.09.2010	Lønsumsafgift – Opgørelse af afgiftsgrundlag ved blandede aktiviteter – Anvendelse af omsætningsfordeling	10-01655
12.10.2009	Landsskatteretten om lønsumsafgiftspligt for selvejende institution	08-03030
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		2
27.06.2022	Forsikringsmæglervirksomhed honoreret af kunder lønsumsafgiftspligt	22-0160395
25.03.2010	Bevægelse ikke fritaget for lønsumsafgift som politisk forening	09-004447

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Den finansielle sektor efter år 2000

nr. 1376 · 1999 · Økonomiministeriet